



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 71/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., bytom T., vo veci porušenia čl. 12 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, porušenia jeho základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé konanie v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave a jeho rozhodnutiami č. k. 20 Cbs 35/02-27, č. k. 20 Cbs 35/02-58 a č. k. 20 Cbs 35/02-70 a takto

### **r o z h o d o l :**

1. Sťažnosť V. S. v časti namietajúcej porušenie čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave a jeho rozhodnutiami č. k. 20 Cbs 35/02-27, č. k. 20 Cbs 35/02-58 a č. k. 20 Cbs 35/02-70 **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci.

2. Sťažnosť V. S. v časti namietajúcej porušenie čl. 12 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave a jeho rozhodnutiami č. k. 20 Cbs 35/02-27, č. k. 20 Cbs 35/02-58 a č. k. 20 Cbs 35/02-70 **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

## Odôvodnenie:

### I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 9. januára 2004 doručené podanie V. S. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom T., ktoré bolo označené ako „Sťažnosť“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním namieta porušenie svojho základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé konanie v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutiami Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) vo veciach č. k. 20 Cbs 35/02-27, č. k. 20 Cbs 35/02-58 a č. k. 20 Cbs 35/02-70.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

*„Okresnému súdu v Trnave som podal návrh žaloby zo dňa 5. 11. 2002 o oslobodenie povinnosti doplatiť rozdiel 396.000.- Sk pri zmene zamestnaneckých akcií na kmeňové akcie na doručiteľa, alebo v tom horšom prípade pre navrhovateľa splatiť zostatok menovitej hodnoty akcií 550.- Sk za akciu spolu 396.000.- Sk v splátkach.*

*Okresný súd postúpil vec Krajskému súdu v Trnave ako súdu príslušnému, o čom ma upovedomil listom Sp. zn.: 192/2 zo dňa 25. 11. 2002.*

*Krajský súd v Trnave výzvou zo dňa 7. 1. 2003 mi určil v lehote 5 dní zaplatiť súdny poplatok za návrh 19.800.-Sk.*

*Podal som si žiadosť o oslobodenie platenia súdnych poplatkov, na základe ktorej ma predvolal Krajský súd v Trnave na výsluch na deň 22. 1. 2003 z toho dôvodu, že súd považuje za potrebné ma vypočuť.*

*Pri vypočúvaní ma predsedníčka senátu zastrašovala, že vo veci budem musieť platiť veľmi vysoké súdne poplatky z takej veľkej žalovanej sumy, najmä za právne zastupovanie odporcu, že mám premlčaný termín na prípadne úspešné podanie návrhu a žiadala, aby som zbral návrh žaloby späť.*

*Trpím duševnou chorobou pre to, že odporca mi 27. 3. 1997 doručil dvanásť dní pred zákonným nárokom na starobný dôchodok výpoveď z pracovného pomeru, z údajného dôvodu znižovania administratívnych pracovníkov a zároveň odmietol mnou požadované spísanie žiadosti o odchod do starobného dôchodku ku dňu 8. IV. 1997, aby som bol takto donútený vrátiť zamestnanecké akcie, ktoré zostávali naďalej vo vlastníctve tým pracovníkom, ktorí odišli do starobného dôchodku. ...*

*Následkom uvedených skutočností a psychického nátlaku pri vypočúvaní na Krajskom súde v Trnave dňa 22. I. 2003 zo strachu, že budem musieť platiť trovy súdneho konania právnenému zástupcovi odporcu, som sa nakoniec z donútenia rozhodol a podpísal som späť vzatie návrhu žaloby.*

*Pri nedostatočnom pochopení vysvetlenia súdu som návrh žaloby zobral späť v dôsledku poučenia, že budem môcť podať ďalší návrh žaloby v prípade vylúčenia ako akcionára zo spoločnosti.*

*Vo veci uznesenia KS v Trnave č. k.: 20 Cbs 35/02-27 zo dňa 22. I. 2003 som podal odvolanie proti tomuto uzneseniu dňa 8. 2. 2003.*

*Ďalším uznesením č. k.: 20 Cbs 35/2002-58 zo dňa 20. 2. 2003 KS rozhodol, že žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznáva.*

*Proti tomuto uzneseniu som podal dňa 8. 3. 2003:*

*1/ Odvolanie*

*2/ Upresnenie petitu*

*V zmysle výzvy súdu zo dňa 11. 3. 2003, číslo: 20 Cbs 35/02-67 som zaslal súdu ďalšie tri vyhotovenia podania zo dňa 8. 3. 2003 a zároveň som podal súdu vyjadrenie.*

*Uznesením zo dňa 18. 3. 2003 č. k.: 20 Cbs 35/2002-70 súd rozhodol, že rozšírenie návrhu o určenie neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia konaného dňa 8. 8. 2002 nepripúšťa.*

*Dňa 20. 3. 2003 som podal proti horeuvedenému uzneseniu súdu zo dňa 18. 3. 2003 odvolanie.*

*Najvyšší súd SR listom zo dňa 20. mája 2003 číslo: 4 Obo 41/03-75 ma vyzval, aby som k posúdeniu dôvodnosti mojej obrany, že k späť vzatiu žaloby došlo pod vplyvom duševnej choroby doložil originál psychiatrického vyšetrenia zo 4. marca 2003, ako aj záznam z vyšetrenia z návštevy tohto tohto lekára pred rokom.*

*Listom zo dňa 23. 5. 2003 som zaslal Najvyššiemu súdu SR originál psychiatrického vyšetrenia zo 4. marca 2003 plus príjmový pokladničný doklad o zaplatení poplatku 200.- Sk.*

*Najvyšší súd SR listom zo dňa 3. júla číslo 4 Obo 41/03-78 ma žiadal o predloženie správy o vyšetrení u psychiatra pred rokom.*

*Listom zo dňa 14. 7. 2003 som zaslal ďalšiu správu o vyšetrení u psychiatra a tiež neurológa.*

*Dňa 2. 12. 2003 mi bolo doručené uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. septembra 2003 č. k. 4 Obo 41/2003-81, 4 Obo 49/2003, 4 Obo 50/2003. Týmto uznesením boli všetky moje návrhy odmietnuté.*

*V danom prípade súdy nespravodlivo rozhodli vo veci, neprihliadali na skutočný stav mojej duševnej choroby a tiež ani na to, že som bol prakticky donútený predsedníčkou senátu Krajského súdu v Trnave zastrašovaním a požiadavkami, aby som návrh zobral späť, podpísať takéto vyhlásenie.“*

Sťažovateľ na základe uvedených skutočností navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

*„1. Krajský súd v Trnave porušil základné práva V. S. upravené v čl. 12 ods. 1, ods. 4, ďalej upravené v čl. 46 ods. 1, ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ako aj jeho ľudské práva a základné slobody v zmysle Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upravené v čl. 6 ods. 1.*

*2. Krajskému súdu v Trnave prikazuje, aby v konaní konal bez zbytočných prieťahov v zmysle platných právnych predpisov.*

*3. V. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 400.000.-Sk, ktoré je mu Krajský súd v Trnave povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohoto nálezu.“*

## **II.**

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich

základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Sťažnosť vo svojej sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorým sa každému zaručuje právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ako aj práva na spravodlivé prejednanie svojej záležitosti nezávislým a nestranným súdom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu, ktorý rozhodol uzneseniami vo veciach č. k. 20 Cbs 35/02-27, č. k. 20 Cbs 35/02-58 a č. k. 20 Cbs 35/02-70

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd. Právomoc ústavného súdu je preto v týchto prípadoch subsidiárna. O ochrane namietaného postupu a o odvolaní proti rozhodnutiam, ktorých porušenie sťažovateľ namieta vo vzťahu ku krajskému súdu, rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Krajský súd predložil odvolania sťažovateľa proti svojim rozhodnutiam najvyššiemu súdu ako súdu odvolaciemu. Najvyšší súd tieto rozhodnutia krajského súdu v odvolacom konaní

preskúmal v rámci svojej právomoci, t. j. preskúmal aj postup krajského súdu, aj odôvodnenie jeho rozhodnutí z hľadiska ich súladu s procesnoprávnymi normami, pričom 30. septembra 2002 (rozhodnutie doručené sťažovateľovi 2. decembra 2003) rozhodol o nich uzneseniami č. k. 4 Obo 41/2003-81, sp. zn. 4 Obo 49/2003 a sp. zn. 4 Obo 50/2003 tak, že

- uznesenie krajského súdu z 22. januára 2003 č. k. 20 Cbs 35/02-27 o určenie, že žalovanému nevznikla povinnosť doplatiť 396 000 Sk, ktorým krajský súd zastavil konanie, pretože sťažovateľ vzal žalobu celkom späť, potvrdil,

- uznesenie krajského súdu z 20. februára 2003 č. k. 20 Cbs 35/02-58 o oslobodení od súdnych poplatkov zrušil a

- uznesenie krajského súdu z 18. marca 2003 č. k. 20 Cbs 35/02-70 o zmene žaloby odmietol.

Vzhľadom na uvedené nie je v právomoci ústavného súdu opätovne preskúmať uznesenia krajského súdu č. k. 20 Cbs 35/02-27, č. k. 20 Cbs 35/02-58 a č. k. 20 Cbs 35/02-70 a nahradiť právomoc všeobecných súdov v tejto veci. Ústavný súd nie je odvolacou inštanciou proti rozhodnutiam všeobecných súdov a ak sa konanie pred všeobecným súdom, ktorý je príslušný na prerokovanie odvolania v jeho veciach neskončí podľa želania účastníka konania, táto okolnosť sama osebe nie je právnym základom pre namietnutie porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 3/97).

Vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 46 ods. 3 ústavy ústavný súd uvádza, že na konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu alebo orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom je daná právomoc všeobecných súdov v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a s účinnosťou od 1. júla 2004 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Takýto prístup zodpovedá doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (I. ÚS 6/94).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a 3 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a označenými rozhodnutiami krajského súdu pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu čl. 12 ods. 1 a 4 ústavy ústavný súd uvádza, že jeho aplikácia sa v individuálnych sťažnostiach viaže na vyslovenie porušenia individuálne určeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, a preto požiadavka na vyslovenie porušenia tohto článku ústavy bez vzťahu ku konkrétnemu základnému právu alebo slobode sťažovateľa je zjavne neopodstatnená (I. ÚS 34/96).

Z uvedeného dôvodu bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

*Keďže ústavný súd nezistil dôvody na prijatie sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie, bolo už bez právneho významu zaoberať sa posúdením žiadosti sťažovateľa o pridelenie právneho zástupcu.*

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2004